QURAN (FINNISH)

16 - AN-NAHL (MehilÃ¤isten suura)

1. Jumalan kÃ¤sky on tulossa, Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis pyytÃ¤kÃ¶ sen jouduttamista. Kunnia olkoon HÃ¤nelle! HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

2. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ maan pÃ¤Ã¤lle enkeleitÃ¤ tuomaan HÃ¤nen sanansa hengen niille palvelijoistaan, joille parhaaksi nÃ¤kee, nÃ¤in sanoen: Â»Varoittakaa ihmisiÃ¤, ettei ole muuta Jumalaa kuin MinÃ¤; sentÃ¤hden palvelkaa Minua.Â»

3. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan totuudessa. HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

4. HÃ¤n on luonut ihmisen siemenestÃ¤, ja katso, hÃ¤nestÃ¤ tulee kuitenkin epÃ¤ilijÃ¤.

5. Ja hÃ¤n on luonut karjan; siitÃ¤ te saatte lÃ¤mpimiÃ¤ vaatteita ja muuta hyÃ¶dyllistÃ¤, ja osan siitÃ¤ te kÃ¤ytÃ¤tte ravinnoksenne.

6. Teille on kunniaksi, kun ajatte sitÃ¤ kotiin ja kun viette sitÃ¤ laitumelle.

7. Ja elÃ¤imet kantavat kuormanne kaupunkiin, jonne ette pÃ¤Ã¤sisi muuten kuin suurin ruumiillisin ponnistuksin. Totisesti, Herra on sangen rakastavainen, armollinen.

8. Ja HÃ¤n on luonut hevoset ja muulit ja aasit, jotta voisitte niillÃ¤ ratsastaa sekÃ¤ myÃ¶skin ylvÃ¤stellÃ¤. HÃ¤n on luonut sellaistakin, mitÃ¤ ette tiedÃ¤.

9. Oikea tie on Jumalan vallassa, mutta muutamat kulkevat harhaan. Jos Jumala olisi tahtonut, HÃ¤n olisi totisesti voinut antaa johdatuksensa teille kaikille.

10. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille sateen taivaasta, siitÃ¤ te saatte juoda ja se kasvattaa puita, joiden luona teillÃ¤ on laitumenne.

11. Sateen HÃ¤n saattaa kasvattamaan teille peltojen viljan, oliivit, taatelipuut, viinirypÃ¤leet ja kaikenlaiset hedelmÃ¤t. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkkejÃ¤ niille, jotka ajattelevat.

12. Ja HÃ¤n on teitÃ¤ varten sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n, luonut auringon ja kuun. Ja tÃ¤hdet noudattavat HÃ¤nen kÃ¤skyjÃ¤Ã¤n. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

13. Ja HÃ¤n on luonut teitÃ¤ varten yli maan levinneet erilaiset hyÃ¶dykkeet. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki niille, jotka ottavat vaarin.

14. Ja juuri HÃ¤n hallitsee merta, niin ettÃ¤ saatte siitÃ¤ ravinnoksenne tuoretta lihaa ja etsitte merestÃ¤ koristeita, joita kannatte. Ja sinÃ¤ nÃ¤et laivojen halkovan merta. NÃ¤in voitte turvautua HÃ¤nen armoonsa ja tuoda HÃ¤nelle kiitoksenne.

15. Ja HÃ¤n on luonut maahan vuoret, ettei se horjuisi allanne, ja virrat sekÃ¤ tiet teitÃ¤ opastamaan.

16. Samaten viitat. Ja myÃ¶skin tÃ¤htien mukaan ihmiset lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t suuntansa.

17. Voiko siis Luoja olla samankaltainen kuin se, joka ei kykene luomaan? EikÃ¶ tÃ¤mÃ¤kÃ¤Ã¤n mieleenne painu?

18. Ja jos kÃ¤ytte laskemaan Jumalan armonosoituksia, niin ette kykene niitÃ¤ luettelemaan. Toden totta - Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

19. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ te ilmaisette.

20. Ja ne, joita ihmiset huutavat avukseen Jumalan sijaan, eivÃ¤t voi mitÃ¤Ã¤n luoda, sillÃ¤ he itse ovat luotuja.

21. Kuolleita he ovat, eivÃ¤t elÃ¤viÃ¤; eivÃ¤tkÃ¤ he tiedÃ¤, milloin heidÃ¤n ylÃ¶snousemuksensa tapahtuu.

22. TeidÃ¤n Jumalanne on ainoa Jumala. Niiden sydÃ¤met, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, vierovat totuutta, ja he paisuvat ylpeydestÃ¤Ã¤n.

23. EpÃ¤ilemÃ¤ttÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ te ilmaisette. Totisesti, HÃ¤n ei rakasta ylpeitÃ¤.

24. Ja kun heille sanotaan: Â»MitÃ¤ Herranne on lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle?Â» he vastaavat: Â»Menneiden polvien tarinoita.Â»

25. TÃ¤mÃ¤n tÃ¤hden he saavat ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kantaa oman kuormansa kokonaan, ja osan niidenkin kuormasta, jotka tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n heidÃ¤n johtaminaan joutuivat kadotukseen. EikÃ¶ heidÃ¤n kuormansa ole raskas?

26. Totisesti, heidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤kin punoivat juoniaan, mutta Jumala kukisti maahan heidÃ¤n rakennuksensa perustuksiltaan, jolloin katot sortuivat heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤, ja HÃ¤n lÃ¤hetti heille turmion sieltÃ¤, mistÃ¤ he eivÃ¤t osanneet sitÃ¤ odottaakaan.

27. SenjÃ¤lkeen HÃ¤n on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ saattava heidÃ¤t hÃ¤peÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n on lausuva: Â»MissÃ¤ ovat Minun vertaiseni, joiden kumartamisessa te olitte niin innokkaita?Â» Ne, joille on suotu ymmÃ¤rrystÃ¤, vastaavat: Â»Totisesti, tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tulkoon hÃ¤peÃ¤ ja paha uskottomien osaksi.Â»

28. Enkelit antavat ansaitun palkan nÃ¤ille, jotka ovat itse tehneet vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen. Silloin he tarjoutuvat alistumaan sanoen: Â»EmmehÃ¤n ole tehneet mitÃ¤Ã¤n pahaa.Â» Â»KyllÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ tarkoin, mitÃ¤ te teitte.

29. SentÃ¤hden astukaa sisÃ¤Ã¤n helvetin porteista ja pysykÃ¤Ã¤ siellÃ¤ ikuisesti. Totisesti, tukala on niiden tyyssija, jotka ovat ylpeitÃ¤.Â»

30. Mutta niiltÃ¤, jotka harjoittavat hartautta, kysytÃ¤Ã¤n: Â»MitÃ¤ on Herranne lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle?Â» He vastaavat: Â»HyvÃ¤Ã¤.Â» Niiden, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, on hyvÃ¤ olla tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, mutta tulevan maailman koti on vielÃ¤ parempi. Kuinka ihana onkaan niiden koti, jotka hartautta harjoittavat.

31. He saavat astua autuaitten puutarhoihin, joissa purot solisevat, ja siellÃ¤ on heillÃ¤ kaikki, mitÃ¤ voivat toivoa. TÃ¤llÃ¤ tavoin Jumala palkitsee niitÃ¤, jotka hartautta harjoittavat.

32. Enkelit maksavat heille tÃ¤yden palkan, heidÃ¤n hyvyytensÃ¤ tÃ¤hden, ja lausuvat: Â»Rauha olkoon teille; astukaa puutarhaan palkinnoksi siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet!Â»

33. He eivÃ¤t odota muuta kuin enkelien tuloa heidÃ¤n luokseen tai ettÃ¤ Herrasi kÃ¤sky saapuisi. NÃ¤in odottivat nekin, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t. Jumala ei tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan itse he tekivÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen.

34. SillÃ¤ paha, jota he harjoittivat, lankesi heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen, ja se, mitÃ¤ he olivat pilkanneet, kohdistui heihin itseensÃ¤.

35. Ja ne, jotka ovat asettaneet muitakin Jumalan rinnalle, sanovat: Â»Jos Jumala olisi tahtonut, me emme olisi palvelleet ketÃ¤Ã¤n muuta kuin HÃ¤ntÃ¤, emme me eivÃ¤tkÃ¤ esi-isÃ¤mme, emmekÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n olisi pitÃ¤neet pyhÃ¤nÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muuta kuin HÃ¤ntÃ¤.Â» NÃ¤in tekivÃ¤t myÃ¶s ne, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t. Mutta ovatko lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t vastuussa muusta kuin sanomansa julistamisesta?

36. Totisesti olemme kutsunut jokaisen kansan keskuudesta lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n nÃ¤in lausumaan: Â»Palvelkaa Jumalaa ja vÃ¤lttÃ¤kÃ¤Ã¤ syntisiÃ¤.Â» Jotkut ovat Jumalan johdattamia ja toiset ovat kulkeneet harhaan. Jatkakaa siis vaellustanne maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja katsokaa, millaisen lopun saavat ne, jotka sepittÃ¤vÃ¤t valheita.

37. Vaikka sinÃ¤, oi Muhammed, kuinka innokkaasti tahdot heille johdatusta, niin Jumala ei ole ohjaava niitÃ¤, jotka kulkevat kadotukseen, eikÃ¤ heillÃ¤ ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

38. Ja Jumalan nimeen he vannovat pyhimmÃ¤t valansa: Â»Jumala ei ole herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ kuolleita.Â» Kuitenkin tÃ¤mÃ¤ on Jumalan totinen, sitova lupaus, vaikka useimmat eivÃ¤t sitÃ¤ kÃ¤sitÃ¤.

39. HÃ¤n on sen tekevÃ¤, jotta HÃ¤n saattaisi selittÃ¤Ã¤ heille sen, mistÃ¤ he kiistelivÃ¤t, ja myÃ¶s sentÃ¤hden, ettÃ¤ uskottomiksi kÃ¤yneet havaitsisivat olleensa valehtelijoita.

40. Kun jotakin haluamme, MeidÃ¤n tarvitsee vain lausua: Â»TapahtukoonÂ», ja niin tapahtuu.

41. Ja jotka Jumalan asian vuoksi ovat jÃ¤ttÃ¤neet kotinsa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kÃ¤rsittyÃ¤Ã¤n, heille Me totisesti varaamme (jo) tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ihanan asunnon. Mutta tulevan elÃ¤mÃ¤n palkka on oleva vielÃ¤ suurempi; jospa he vain sen

kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t!

42. Heihin kuuluvat ne, jotka kestÃ¤vÃ¤t lujina ja luottavat Herraansa.

43. Ennen sinua Me lÃ¤hetimme sananjulistajiksi vain sellaisia, joille annoimme kÃ¤skymme; kysykÃ¤Ã¤ siis niiltÃ¤, jotka ovat saaneet muistutuksen, jos ette itse tiedÃ¤;

44. ja heillÃ¤ oli mukanaan selvÃ¤t tunnusmerkit ja kirjoitukset. Ja Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ tÃ¤mÃ¤n muistomerkin, jotta selittÃ¤isit ihmisille, mitÃ¤ heille on lÃ¤hetetty, ja ettÃ¤ he sen vuoksi ajattelisivat.

45. Ovatko pahojen juonien punojat varmoja, ettei Jumala avaa maata heidÃ¤n altaan tai ettei turmio tule heille sieltÃ¤, mistÃ¤ he eivÃ¤t aavistakaan?

46. Tahi ettei HÃ¤n voi tavoittaa heitÃ¤ heidÃ¤n retkillÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t saata paeta?

47. Tai ettei HÃ¤n voi tarttua heihin ensin heitÃ¤ varoitettuaan? Mutta totisesti, Herrasi on sangen rakastava, armahtavainen.

48. EivÃ¤tkÃ¶ he edes tarkastele Jumalan luomia olentoja, miten niiden varjot oikealta ja vasemmalta kumartuvat Jumalan edessÃ¤ ja lankeavat maahan.

49. Jumalan edessÃ¤ kumartuvat kaikki olennot taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, samoin myÃ¶s enkelit ylpeyttÃ¤ tuntematta.

50. He pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Herraansa, joka on heidÃ¤n ylÃ¤puolellaan, ja he tekevÃ¤t sen, mihin heidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

51. Ja Jumala sanoo: Â»AlkÃ¤Ã¤ ottako itsellenne kahdenlaisia jumalia. HÃ¤n Itse on ainoa Jumala, siksi pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ vain Minua.Â»

52. HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja HÃ¤ntÃ¤ on alati toteltava. Palveletteko jotakuta toista kuin Jumalaa?

53. Kaikki siunaus, minkÃ¤ saatte, tulee Jumalalta, ja kun teitÃ¤ kohtaa isku, niin juuri HÃ¤ntÃ¤ te avuksenne huudatte.

54. Kun HÃ¤n sitten poistaa vaivanne, niin katso, osa teistÃ¤ asettaa kuitenkin epÃ¤jumalia Herransa rinnalle.

55. Niin he kieltÃ¤vÃ¤t sen, minkÃ¤ olemme heille antanut. Nauttikaa siitÃ¤! Aikananne saatte kokea.

56. Ja osan antimista, jotka olemme heille suonut, he mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤vÃ¤t sellaisille, joita eivÃ¤t tunne. Kautta Jumalan, te saatte totisesti vielÃ¤ vastata keksimÃ¤stÃ¤nne.

57. Ja he keksivÃ¤t Jumalalle tyttÃ¤riÃ¤. Tulkoon HÃ¤nelle kunnia, ja heille se, mitÃ¤ toivovat.

58. Kun jollekin heistÃ¤ ilmoitetaan tyttÃ¶lapsen syntymÃ¤stÃ¤, niin hÃ¤nen kasvonsa synkkenevÃ¤t ja hÃ¤n on aivan murheen vallassa.

59. HÃ¤n kÃ¤tkeytyy heimolaisiltaan sen pahan sanoman vuoksi, joka hÃ¤nelle on ilmoitettu. Omistaisiko hÃ¤n lapsen vÃ¤littÃ¤mÃ¤ttÃ¤ hÃ¤peÃ¤stÃ¤ vai kantaisiko sen elÃ¤vÃ¤nÃ¤ hiekkaan? EikÃ¶ heidÃ¤n tuomionsa ole julma?

60. Tukala on niiden olo, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, mutta yleviÃ¤ ovat Jumalan ominaisuudet, hÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkein viisain.

61. Jos Jumala kÃ¤visi kÃ¤siksi ihmissukuun sen vÃ¤Ã¤rintekojen tÃ¤hden, HÃ¤neltÃ¤ ei jÃ¤isi ainoatakaan elÃ¤vÃ¤Ã¤ olentoa maan pÃ¤Ã¤lle, mutta HÃ¤n antaa heille aikaa mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkeen saakka, niin ettÃ¤ kun heidÃ¤n hetkensÃ¤ lyÃ¶, he eivÃ¤t kykene sitÃ¤ tuntiakaan viivyttÃ¤mÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ jouduttamaan.

62. Ja he keksivÃ¤t Jumalan osaksi sellaista, mitÃ¤ he hylkivÃ¤t, ja heidÃ¤n kielensÃ¤ valehtelevat, ettÃ¤ heille on varattu hyvÃ¤ osa. Heille on eittÃ¤mÃ¤ttÃ¤ varattu tuli, ja sinne heidÃ¤t totisesti ajetaan.

63. Kautta Jumalan, Me jo ennen sinua lÃ¤hetimme sananjulistajia kansojen keskuuteen, mutta saatana kaunisteli heille heidÃ¤n tekojaan, niin ettÃ¤ hÃ¤n vielÃ¤ tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on heidÃ¤n liittolaisensa, ja heitÃ¤ odottaa tuskallinen tuomio.

64. Ja Me olemme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle tÃ¤mÃ¤n Kirjan ainoastaan siksi, ettÃ¤ sinÃ¤ selvittÃ¤isit heille sen, mistÃ¤ he kiistelevÃ¤t, sekÃ¤ johdatukseksi ja armonosoitukseksi niille, jotka uskovat.

65. Ja Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ taivaasta sateen maan pÃ¤Ã¤lle ja virvoittaa sillÃ¤ kuolleen maan jÃ¤lleen eloon. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on vertauskuva niille, jotka kuulevat.

66. Totisesti teille on karjastannekin opetus. Me annamme juomaa Teille sen sisÃ¤lmyksistÃ¤, siitÃ¤, mitÃ¤ niiden suolisto ja veri sisÃ¤ltÃ¤Ã¤, puhdasta maitoa, joka tuntuu juodessa suloiselta.

67. Samoin on laita palmupuiden ja viinikÃ¶ynnÃ¶sten hedelmien, joista te valmistatte pÃ¤ihdyttÃ¤viÃ¤ juomia ja oivallista ravintoa. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki sellaisille, jotka oivaltavat.

68. Ja Herrasi antaa kÃ¤skynsÃ¤ myÃ¶s mehilÃ¤iselle, sanoen: Â»Valmista itsellesi pesiÃ¤ vuoriin ja puihin ja siihen, minkÃ¤ ihmiset rakentavat.

69. SyÃ¶ sitten kaikkia hedelmiÃ¤ ja liiku Herrasi osoittamilla teillÃ¤.Â» MehilÃ¤inen erittÃ¤Ã¤ vÃ¤riltÃ¤Ã¤n vaihtelevaa juomaa, joka on lÃ¤Ã¤kettÃ¤ ihmisille. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki niille, jotka ajattelevat.

70. Jumala on luonut teidÃ¤t, ja sitten HÃ¤n antaa teille tÃ¤yden palkkanne. Jotkut teistÃ¤ saavat elÃ¤Ã¤ viheliÃ¤isimpÃ¤Ã¤n vanhuuteen saakka, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t tiedÃ¤ mitÃ¤Ã¤n, vaikka heillÃ¤ aikaisemmin oli tietoa. Totisesti, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, mahtava.

71. Ja Jumala on korottanut jotkut teistÃ¤ yli toisten varallisuudessa, mutta nÃ¤mÃ¤ varakkaat eivÃ¤t luovuta rikkauksistaan heidÃ¤n vallassaan oleville orjille, jotta nÃ¤mÃ¤ voisivat tÃ¤ssÃ¤ olla tasavertaisia. KieltÃ¤vÃ¤tkÃ¶ he nÃ¤in Jumalan siunauksen?

72. Ja Jumala antaa teille vaimoja omasta keskuudestanne, ja vaimojenne kautta HÃ¤n antaa teille poikia ja pojanpoikia. MyÃ¶skin HÃ¤n varustaa teidÃ¤t hyvÃ¤llÃ¤ ravinnolla. Uskovatko he siis valheeseen ja kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan siunauksen?

73. Paitsi Jumalaa he palvelevat sellaisia, jotka ovat voimattomia hankkimaan heille antimia taivaista tai maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ kykene auttamaan itseÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n.

74. Siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ asettako ketÃ¤Ã¤n muuta Jumalan rinnalle, sillÃ¤ totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

75. Jumala asettaa vertauskuvaksi toisen omistaman orjan, jolla ei ole valtaa mihinkÃ¤Ã¤n, ja toisaalta ihmisen, jolle Me olemme suonut runsaat antimet, joita hÃ¤n voi kÃ¤yttÃ¤Ã¤ sekÃ¤ salassa ettÃ¤ julkisesti. Voivatko nÃ¤mÃ¤ olla tasavertaisia? Jumalalle kuuluu kaikki ylistys, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t Ã¤lyÃ¤ mitÃ¤Ã¤n.

76. Ja Jumala asettaa vertailtaviksi kaksi henkilÃ¶Ã¤: toinen heistÃ¤ on mykkÃ¤, joka ei pysty mihinkÃ¤Ã¤n ja on taakkana herralleen; minne tahansa tÃ¤mÃ¤ hÃ¤net lÃ¤hettÃ¤Ã¤, hÃ¤n ei saa aikaan mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤. Voiko hÃ¤n olla tasavertainen sen kanssa, joka antaa oikeamielisiÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤yksiÃ¤ ja itse vaeltaa oikeata tietÃ¤?

77. Jumalalle kuuluu taivaitten ja maan salaisuus; ja tuomion hetki on kuin silmÃ¤nrÃ¤pÃ¤ys tai on sitÃ¤kin lyhempi. Totisesti, Jumala kykenee tekemÃ¤Ã¤n kaiken, mitÃ¤ haluaa.

78. Ja Jumala saattaa teidÃ¤t ulos Ã¤itienne kohduista, teidÃ¤n siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤, ja HÃ¤n on antanut teille korvat ja silmÃ¤t ja sydÃ¤men, jotta voisitte HÃ¤ntÃ¤ kiittÃ¤Ã¤.

79. EivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, miten linnut noudattavat Jumalan lakeja tyhjÃ¤ssÃ¤ avaruudessa. Kuka niitÃ¤ kannattaa paitsi Jumala? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka uskovat.

80. Jumala suo teille lepopaikkoja taloissanne ja valmistaa teille elÃ¤inten nahoista telttoja, jotka ovat mukavia sekÃ¤ vaelluksenne pÃ¤ivinÃ¤ ettÃ¤ viipyessÃ¤nne paikoillanne; ja elÃ¤inten villasta ja turkista ja karvasta te saatte aikanaan taloustarpeita ja hyÃ¶dyllisiÃ¤ esineitÃ¤.

81. Ja Jumala antaa teille suojaa luomisensa tuotteista; HÃ¤n on luonut teille turvapaikkoja vuorille ja HÃ¤n antaa teille vaatteet suojaksi kuumuutta vastaan ja varusteet, jotka suojelevat teitÃ¤ taisteluissa. TÃ¤llÃ¤ tavoin HÃ¤n tÃ¤ydellistÃ¤Ã¤ siunauksensa teitÃ¤ kohtaan, jotta olisitte HÃ¤nelle alamaisia (muslimeja).

82. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t sinulle selkÃ¤nsÃ¤, niin et sinÃ¤ (Muhammed) ole vastuussa muusta kuin sanoman julistamisesta.

83. He tunnustavat Jumalan siunauksen, mutta sitten he kieltÃ¤vÃ¤t sen, ja enin osa heistÃ¤ on kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

84. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me kutsumme esiin todistajan jokaisesta kansasta, ja silloin uskottomien ei sallita puhua, eikÃ¤ heidÃ¤n sallita etsiÃ¤ armahdusta.

85. Ja kun vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t kohtaavat rangaistuksensa, he eivÃ¤t saa siihen mitÃ¤Ã¤n lievitystÃ¤ eikÃ¤ heille myÃ¶nnetÃ¤ armon aikaa.

86. Ja kun ne, jotka asettivat Jumalalle tasavertaisia, nÃ¤kevÃ¤t nÃ¤mÃ¤ epÃ¤jumalat, he sanovat: Â»Oi Herra. NÃ¤mÃ¤ ovat epÃ¤jumaliamme, joita me Sinun sijaasi huusimme avuksemme.Â» Mutta nÃ¤mÃ¤ vastaavat heille: Â»Te olette totisesti valehtelijoita.Â»

87. Ja tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he tarjoutuvat alistumaan Jumalalle, ja mitÃ¤ he taannoin kuvittelivat, hÃ¤ipyy nyt heidÃ¤n silmistÃ¤Ã¤n.

88. Niille, jotka valitsevat epÃ¤uskon ja estÃ¤vÃ¤t ihmisiÃ¤ Jumalan tietÃ¤ vaeltamasta, niille Me lisÃ¤Ã¤mme tuskaa tuskan pÃ¤Ã¤lle, koska he ovat pahaa tehneet.

89. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me kutsumme jokaisesta kansasta, niiden omasta keskuudesta, todistajan heitÃ¤ vastaan, ja senvuoksi Me asetamme sinutkin todistajaksi nÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤ vastaan. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle Kirjan selitykseksi kaikkinaisiin asioihin sekÃ¤ johdatukseksi ja armoksi ja ilosanomaksi alamaisille (muslimeille).

90. Totisesti, Jumala kÃ¤skee jakamaan oikeutta, tekemÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ ja harjoittamaan armeliaisuutta sukulaisianne kohtaan; ja HÃ¤n kieltÃ¤Ã¤ riettaudet, pahuuden ja kapinoimisen; HÃ¤n kehoittaa teitÃ¤ ottamaan vaarin.

91. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ liittonne Jumalan kanssa, kun olette liiton tehneet, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ rikkoko valojanne, kun olette ne vahvistaneet; olettehan ottaneet Jumalan valvojaksenne. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

92. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko naisen kaltaisia, joka purki lankansa sÃ¤ikeiksi kehrÃ¤ttyÃ¤Ã¤n sen ensin lujaksi. Te vannotte valojanne ikÃ¤Ã¤nkuin puhdistuaksenne petollisuudesta omassa keskuudessanne puolueen pyrkiessÃ¤ alistamaan toisen valtaansa. Jumala vain koettelee teitÃ¤ tÃ¤llÃ¤ tavoin, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on selvittÃ¤vÃ¤ teille sen, mistÃ¤ kiistelitte.

93. Ja jos Jumala olisi niin halunnut, HÃ¤n olisi totisesti luonut teidÃ¤t yhdeksi ainoaksi kansaksi, mutta HÃ¤n sallii sen joutua kadotukseen, joka sitÃ¤ mielii, ja HÃ¤n antaa johdatuksensa sille, ken sitÃ¤ toivoo. Totisesti, te olette kerran vastuussa siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet.

94. Ã„lkÃ¤Ã¤ vannoko valoja pettÃ¤Ã¤ksenne toisianne, ettei jalkanne liukastuisi seistyÃ¤Ã¤n vankasti. Te saatte maistaa pahaa, koska olette estÃ¤neet toisia kulkemasta Jumalan tietÃ¤, ja teitÃ¤ on kohtaava suuri rangaistus.

95. Ã„lkÃ¤Ã¤ myykÃ¶ liittoanne Jumalan kanssa pilkkahintaan. Totisesti, se mikÃ¤ teitÃ¤ odottaa Jumalan luona, on parasta teille; jospa sen vain tietÃ¤isitte.

96. Se on katoavaista, mitÃ¤ teillÃ¤ on, mutta mitÃ¤ Jumalalla on, se pysyy. Ja totisesti, lujina kestÃ¤neille Me maksamme palkan, parhaasta, mitÃ¤ ovat tehneet.

97. Ken tahansa tekee hyvÃ¤Ã¤, olkoon hÃ¤n mies tai nainen, kun hÃ¤n samalla on uskovainen, hÃ¤nen Me totisesti annamme viettÃ¤Ã¤ onnellista elÃ¤mÃ¤Ã¤, ja sellaisille Me maksamme palkan parhaasta, mitÃ¤ ovat tehneet.

98. Kun siis luet Koraania, niin etsi Jumalan luota turvaa saatanaa, tuota karkoitettua, vastaan.

99. Totisesti, hÃ¤nellÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n valtaa uskovaisiin, sillÃ¤ he luottavat Herraansa.

100. Saatanan valta ulottuu vain niihin, jotka tekevÃ¤t liiton hÃ¤nen kanssaan, ja niihin, jotka asettavat toisia jumalia Jumalan rinnalle.

101. Kun Me vaihdamme jonkun sÃ¤keistÃ¶n toiseen - Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ HÃ¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤Ã¤ - niin he sanovat: Â»SinÃ¤ olet pelkkÃ¤ vÃ¤Ã¤rentÃ¤jÃ¤.Â» Useimmat heistÃ¤ ovat tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

102. Sano: totisesti PyhÃ¤ Henki on tuonut sen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ Herraltasi vahvistaakseen uskovaisia sekÃ¤ johdatukseksi ja ilosanomaksi kuuliaisille (muslimeille).

103. TiedÃ¤mme perin hyvin, ettÃ¤ he vastaavat: Â»HÃ¤nen opettajansa on vain ihminen.Â» HeidÃ¤n tarkoittamansa miehen

Ã¤idinkieli on muukalainen, mutta Koraani on selvÃ¤Ã¤ arabiankieltÃ¤.

104. Totisesti, niille, jotka eivÃ¤t usko Jumalan merkkeihin, HÃ¤n ei anna johdatustansa, vaan heille on varattu tuskallinen tuomio.

105. Vain valheita sepittÃ¤vÃ¤t ne, jotka eivÃ¤t usko Jumalan merkkeihin; he ovat valehtelijoita.

106. NiitÃ¤, jotka kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan ensin HÃ¤neen uskottuaan - emme tarkoita niitÃ¤, jotka siihen pakotetaan, vaikkakin heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ pysyvÃ¤t uskossa, vaan niitÃ¤, jotka avaavat sydÃ¤mensÃ¤ epÃ¤uskolle - niitÃ¤ kohtaa Jumalan viha ja niitÃ¤ kohtaa suuri rangaistus.

107. TÃ¤mÃ¤ tapahtuu sentÃ¤hden, ettÃ¤ he rakastavat enemmÃ¤n tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ kuin tulevaa, ja koska Jumala ei anna johdatustansa uskottomille. 108. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joiden sydÃ¤met ja korvat ja silmÃ¤t Jumala on sinetÃ¶inyt, ja he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ihmisiÃ¤.

108. TÃ¤mÃ¤ tapahtuu sentÃ¤hden, ettÃ¤ he rakastavat enemmÃ¤n tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ kuin tulevaa, ja koska Jumala ei anna johdatustansa uskottomille. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joiden sydÃ¤met ja korvat ja silmÃ¤t Jumala on sinetÃ¶inyt, ja he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ihmisiÃ¤.

109. On epÃ¤ilemÃ¤ttÃ¤ totta, ettÃ¤ he tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ joutuvat kadotukseen.

110. Mutta totisesti, Herrasi on silloin oleva anteeksiantavainen, armollinen niitÃ¤ kohtaan, jotka pakenivat kotoaan vainottuina ja jotka sitten taistelivat ja pysyivÃ¤t lujina.

111. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin jokainen sielu saa puhua omasta puolestaan, jolloin jokaiselle sielulle maksetaan tÃ¤ysin ansionsa mukaan, vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tekemÃ¤ttÃ¤.

112. Ja Jumala asettaa tarkasteltavaksi sellaisen kaupungin kohtalon, joka eli rauhassa ja tyytyvÃ¤isyydessÃ¤ ja nautti runsaita tuloja joka taholta, mutta oli kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n Jumalan siunauksesta, niin ettÃ¤ Jumala rankaisi sitÃ¤ nÃ¤lÃ¤llÃ¤ ja kauhistuksella sen asujainten tekojen vuoksi.

113. Heille oli noussut lÃ¤hettilÃ¤s heidÃ¤n omasta keskuudestaan, mutta he pitivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ valehtelijana, ja siksi heitÃ¤ kohtasi tuomio, koska he olivat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.

114. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on teille suonut, mikÃ¤li se on sallittua ja puhdasta, ja kiittÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalan siunauksesta, jos HÃ¤ntÃ¤ ainoata palvelette.

115. Jumala on ainoastaan kieltÃ¤nyt teitÃ¤ syÃ¶mÃ¤stÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n kuollutta, verta, sianlihaa sekÃ¤ sellaista, mikÃ¤ on teurastettu jonkun muun kuin Jumalan nimeen. Kuitenkin Jumala on anteeksiantavainen, armollinen sellaista kohtaan, joka on tehnyt vÃ¤Ã¤rin hÃ¤dÃ¤n pakottamana himoitsematta ja ylittÃ¤mÃ¤ttÃ¤ sÃ¤Ã¤dettyjÃ¤ rajoja.

116. Ja kun kielenne ovat taipuvaiset valheeseen, Ã¤lkÃ¤Ã¤ sanoko: Â»TÃ¤mÃ¤ on sallittua ja tuo on kiellettyÃ¤Â», sepittÃ¤Ã¤ksenne valhetta Jumalaa vastaan. Totisesti, niillÃ¤ ei ole menestystÃ¤, jotka Jumalasta valheita sepittelevÃ¤t.

117. Lyhyen tuokion he saavat nauttia, ja sitten heitÃ¤ kohtaa tuskallinen tuomio.

118. Ja juutalaisilta olemme kieltÃ¤nyt sen, mistÃ¤ jo aikaisemmin sinulle mainitsimme; emmekÃ¤ Me tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan he itse tekivÃ¤t itselleen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

119. Totisesti, Herrasi on anteeksiantavainen, armollinen niitÃ¤ kohtaan, jotka tekevÃ¤t tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n pahaa, mutta sitten kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

120. Totisesti, Aabraham oli esikuvana ihmissuvulle, kuuliainen Jumalalle, eheÃ¤ uskossaan eikÃ¤ lukeutunut pakanoitten joukkoon.

121. HÃ¤n oli kiitollinen Jumalan siunauksesta, ja Jumala valitsi hÃ¤net ja johdatti hÃ¤net oikealle tielle.

122. Me soimme hÃ¤nelle hyvÃ¤Ã¤ jo tÃ¤ssÃ¤ maailmassa. Ja totisesti, tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ hÃ¤n on kuuluva vanhurskaiden joukkoon.

123. Sitten Me annoimme sinulle nÃ¤in kuuluvan kÃ¤skyn: Â»Seuraa sinÃ¤kin Aabrahamin uskoa, sillÃ¤ hÃ¤n ei kuulunut pakanoihin.Â»

124. Sabatti mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin vain niille, jotka siitÃ¤ kiistelevÃ¤t. Ja totisesti, ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Herrasi on ratkaiseva heidÃ¤n keskinÃ¤iset kiistansa.

125. Kutsu heitÃ¤ Herrasi tielle viisaudella ja sopivilla kehoituksilla ja kumoa heidÃ¤n puheensa parhain keinoin. Totisesti HÃ¤n, sinun Herrasi, parhaiten tuntee ne, jotka harhaantuvat HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n tuntee myÃ¶s parhaiten ne, jotka johdatuksessa vaeltavat.

126. Ja jos haluatte korvausta, niin perikÃ¤Ã¤ se tappiotanne vastaavasti. Mutta jos kestÃ¤tte kÃ¤rsivÃ¤llisinÃ¤, niin se on parasta kÃ¤rsivÃ¤llisille.

127. Pysy siis kÃ¤rsivÃ¤llisenÃ¤, vaikkakin se on mahdollista vain Jumalan avulla. Ã„lÃ¤ murehdi heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ kanna huolta heidÃ¤n juoniensa takia.

128. Totisesti, Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat, ja niiden kanssa, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.